

w Božich džeřacž kašnjach nawukli; jow je nušne šaprěcž bjesbóžne wařchuje a šwětne lóšchtu, a pózcžiwe, prawe a bohabojašne žiwjenje wjeřcž na tym šwěcže; jow šo žada, w dobrych dnjach Šnješowu dobrotu šhwalicž a na cžežkim dnju šhorošče, nušy, šrudoby, šo jeho pomozu trošchtowacž a ščerpliwje a š cžichej myšlu wšhitko šnjeřcž. My dyrbimy šwojeho bližšeho lubowacž, jako šam šo, š měrej radžicž a mēr džeržecž, druhemu š pomozu bycž a šhorých wopytacž; Boži dom wopytacž, šo modlicž a š Božemu blidu šo džeržecž.

Nětko pruhujmy šo, hacž šmy tak šwěrnj? Ach, derje tebi, hdyž móžeš š šětrom wotmolwicž: Šnježe, ty wěřch wšhitke wězy, ty wěřch, šo ja cže lubo mam. Ale, nimamy, ty a ja dořcž pšhicžiny, na šwoju wutrobu dyricž a rjeknycž: Šnježe, budž mi hrěšnikowej hnadny? Nějeje to prawe šdychowanje našeho cžaša, šo je tych šwěrných tak mało? Šak wjele, šotšiz Boži dom a Šnješowe blido šazpija a wjazy njewěrja, šo je horještawanje cžěla a šudny džěń; šotšiz šu šo cžertej do šlužby podali a w njecžistořcži šwój hnadny cžaš pšhecžinja. Šastwa šu pšchepjelnjene a wjele wot tych, kiž tam pšchewaju, šteja hiščeže w mlodych lětach. Šak wjele je jich tež, kiž Bože hnadne pomozne wězy njewužitnje wužiwaju, do Božeho doma šhodža, ale nejšbu cžinjery teho, šchtož šlyšcha; tón njemēr w mandželštwje a domje, ta nejjednota njes štaršchimi a džěcžimi je šwědcženje ša to. Š Šnješowemu blidu pšchińdu, ale hódne plody teje pokuty w ščerpliwošcži, dowěrjenju a pózcžiwošcži pšchinjeřcž njechadža. Šnježe, Šnježe praja, ale cžinicž tu wolu njebjeskeho Wótza, na to šebi njemyšla, a rěcž šalschných profetow, šo šbože zyšeho žiwjenja niz w Šešu, ale we wobšedženštwje šemškich šubłow wobšteji, je jim něšchto krašne. Ššched twojim domom, pšched twojej wutrobu, ty štary, ty mlody, tón wšchewědomny Šnješ šteji, šchto namaša wón? Šsy ty jemu šwěrnny? Ach, Šnježe, njeschtrafuj mje w twojim hnewje a njekhoštaj mje w šwojej šurowořcži. Šnježe, budž mi hnadny; pšchetož ja šym šlaby; šahoj mje Šnježe,